

ஆசிரியர் :
யாழ்ப்பாணம்
தென்கோவை.
ஏ. கந்தைய பிள்ளை
தமிழ்ப் பண்டிதர்,
சிலோன்.

VITTAGAM

JOURNAL HEBDOMADAIRE PARAISSANT LE JEUDI

வித்தகம்

வியாழக்கிழமை தோறும் வெளிவருவது

Bureau de la Direction :—
RUE D'AMBALATADOU AYER
MADAM, NO. 2,
Pondichéry.

நந்தம்போற் கேட முளதாகுஞ் சாக்காமே
வித்தகர்க் கல்லா ஸரிது.

குறள்.

காரியாலயம் :—
அம்பலத்தாடு ஜயர் மடத்து வீதி,
நெம்பர் 2,
புதுவை.

VOL. II.

புதுவை, யுவ ஒஸ் கார்த்திகைமீ சூ டெ (21—11—35)

NO. 52.

தாயுமானவர்.

கல்லாதபேர்களே நல்லவர்கணல்லவர்கள் கற்றுமறிவில்லாதவென்
சர்மத்தையென்சொல்வேன் மதியையென்சொல்லுவேன் கைவல்யஞான நீதி
நல்லோருரைக்கிலோ கர்மமுக்கியமென்று நாட்டுவேன்கர்மமொருவ
ஞட்டினலோபழையஞானமுக்கியமென்று நவி லுவேன்வடமொழியிலே
வல்லானேருத்தனவர் வுந்தராவிடத்திலே வந்ததாவிவகரிப்பேன்
வல்லதமிழறி ஞர்வரி னங்கனேவடமொழியின் வசனங்கள் சிறிதுபுகல்வேன்
வெல்லாமலெவரையு மருட்டிவிடவகைவந்த வித்தையென்முத்திதருமோ
வேதாந்தசித்தாந்தசமரசநன்னிலைபெற்ற வித்தகச்சித்தர்கணமே.

தனிப்பிரதி அணை 1

LE RÉDACTEUR

TENKOVAI

S. CANDIAH PILLAI,

Tamil Pandit

Jaffna

CEYLON.

ஸ்ரீ காஞ்சிகாமகோடி பிடத்திற்குரிய உத்கிருஷ்டம்
நான்கின் ஆராய்ச்சி.

காசி. ஹநுமான்காட் T. S. தொராம ஜூபர் அவர்கள் எழுதுவது.

(தொகுதி 2. 51-ம் வாரத் தொடர்ச்சி.)

“ஜா மரண வர்ஜி தமாகிய வித்யை
யை ஸ்ரீ ராமா! நான் சொல்லுகிறேன்
கேள்” என்று ஞானவாவிஷ்டத்தில்
வைராக்யப் பிரகரணத்தின் கடைசியில் வலிஷ்ட முனிவரால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு புருஷ னுக்கு பரமாசார்யனை அடைதற்குரிய தேட்டம் உண்டாவதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், முதலில் யமனிடத்தும் யமதாதர்களிடத்தும் ஏற்பட்டபயமாம். அதனாலேயே ஸர்வத்தையும் துச்சமெனக் காண்பதற்கும் குருவை அடைதற்கும் ஆதாரமாகிறது. அவசனுக்கிரகத்தினால் பிரும்ஹ வித்தைபை அடைந்து அநுஷ்டான விசேஷத்தினால் காலைன வஞ்சித்து மாஞாலத்து ஞான சரிகளாய் சஞ்சாரம் செய்வார்கள்.

[ஞான சரிம் என்பது நாத சரிம். அதுவே ப்ரணவ சரிம். அதனையே தூரியம் என்றும் நாதம் என்றும் போதம் என்றும் மகான்களாலே கூறப்பட்டு வருகிறது.]

இவைகளைனைத்தும் பரமாசார்ய பரம்பராப்ராப்த வித்தியாம். இதைக் கொண்டு ஸங்பாவிகள் நாளொன்றுக்கு இருபத்தோராயிரத்தற்று நாறுதரம் ப்ரணவ ஜபம் செய்ய வேண்டுமென்று விதிக்கின்றது வேதம்.

ஓவ்வொரு ஜீவனுக்கும் ஸ்வாஸ்கதாகதக் கணக்கு ஒருநாளொன்றுக்கு இருபத்தோராயிரத்தற்று நாறேயாகின்றது. இவ்விருபத்தோராயிரத்தற்று நாறைக் கொண்ட ஸ்வாஸ்க கணக்கினாலேயே, ஒரு நாள் என்று யோகவாவிஷ்டம் முதலிய கிரந்தங்களில் கூறப்பட்டதோடு மகான்களுடைய அனுபோகமும் இதுவேயாகிறது.

21600 கொண்ட ஸ்வாஸ்கள் இச் சரிரத்தை விட்டுப் பிரிந்துவிடுமானால் ஒரு நாள் கழிந்துவிடுகின்றது. இங்னனம் 365 கொண்ட நாள் ஒரு வருஷமாம். இவ் வருஷங்கள் நாறு கொண்டது ஒரு புருஷ ஆயுள்ளிறுவேத ஸம்மதியும் சாஸ்திர ஸம்மதியும் பெரியார்கள் ஸம்மதியும் ஆகின்றது.

பிரஸ்தாப விஷயத்தில் ஸ்ரீபகவுத்பாதாசார்யாள் பரகாப்பரசேசம் முதலிய அரிய காரியக்களைச்செய்து தன் சக்தியை உள்ளபடி காட்டியவர். இன்னாருக்கு மேலே கூறிய ப்ராணையாமசக்தியில்லாவிட்டால்பரகாப்பரசேசம் முதலியன வித்தி யாகமாட்டா. “நானும் பிராணையரம் செய்கிறேனே! எனக்கு என் வித்திகள் வரவில்லை” யென்று சிலர் கேழ்க்கலாம். உள்ளபடி சிரத்தையோடு செய்கிறவர்களுக்குச் சித்திகளைச்செய்ய ம் உண்டாகித்தான் தீரும்; வேண்டாமென்றாலும் விடாது. ஊரார் மெச்சவும் பிறரை பிரமிக்கச் செய்து அதனால் பொருள் தேடவும் குறப்பட்டவர்க்கு எங்கணம் சித்திபுத்திகள் ஏற்படும்?

“காய்ச்சக்தேரிந்தவன் காய்ச்சினால் கழுதை முத்திரமும் காப்பியாதும்” என்பது போல நிராசையுள்ளவன் செய்யும் அனுஷ்டானத்திற்குப் பலிதமவகியம் தான் கிடைத்தீத தீர வேண்டும். கேவலம் பணத்தில் மாத்திரம் திருஷ்டி கொண்டு தானெனுருசித்தனெனச் சொல்லிக் கொண்டும் ஆடம்பரங்களினால் உலகை மயக்குகிறவர்களுக்குப் பணம் கிடைப்பதும் வாஸ்தவமே. ஆனாலும் அது உண்மையினின்றி பொய்யாடம்பரங்களினால் சம்பாதித்தபடியால் பொய்யால் ஸம்பாதித்தவனைப்

பொய்யே சாப்பிட்டுவிடும் என்பது அனுவாவும் பொய்பாகாது. இங்களும் பொய்யையே (மாபையை) ஆதாரமாகக் கொண்டு நடப்பவர்களுக்கு மெய்யாகிய ஆத்து வித்தி கிடைப்பது உண்மை யெனக் கருதலுங்குமோ? ஆதலால் ஆதி ஸ்ரீ பகவத்பாதாள் என்னும் மான் ஓரங்காத சங்கரனே என்பது வாஸ்தவம். இக்காரணத்தாலும் ரிடத்து யமனுக்கு வரவேண்டிய வேலையில்லை. உலகத்தைத் தன்னிச்சையில் நடத்துஞ்சக்தியைத் தன் வசமாகக் கொண்ட மகர்புருஷனுக்கு இத்தாலத்தை மாற்றிக் கொள்ள முடியாமல் ஸ்தாலத்தை மண்ணில் போட்டேசேகுக்கும் சர்த்தினால் நிர்விகல்ப ஸமாதியில்ருக்கிறார் என்பது நீரமுடத்தனமேயாகும். ஒரு மகானுடைய இயல்பை தடித்த மனதின் ஊகையினால் அறியமுடியாது. தற்காலத்துச் சன்னியாவிகள் போல ஊரார்களுக்கு உபத்ரவம் கொடுத்துக் கொண்டு பிறர் மெச்சநடக்கிறவர்களைப் போன்றவரல்ல அம்மகா புருஷன்.

கேவலம் சுத்தப்பிரும்ம ஸ்வருபமே கரசரனுவயவங்களுடன் ஆசாரியாகுவங்கொண்டு உலகத்தை உத்தாரணம் செய்ய வந்தபடியால் அவர் தன் சர்த்தை மாயையிலேயே விட்டபேபோகவேண்டிய அவசரம் இல்லை. அவருக்குச் சர்த்தில் வியாதி என்பது வராது. வந்தது யென்று சொல்பவர்களின் வாய் புழக்களினால் நிறைந்த தாகும். அவர் சரிம் பிரணவ நாத சரீரமாகும். பிரணவ நாத சர்த்தை மகா காரண சரீர வடிவமாகச் செய்து கொண்டு உலகில் ஸஞ்சாரம் செய்தவர் நாத வடிவமானவர்.

(தொடரும்)

REG. NO. M. 2997.

RÉPUBLIQUE FRANÇAISE

LIBERTÉ.—ÉGALITÉ.—FRATERNITÉ.

ஆசிரியர்:
யாழ்ப்பாணம்
தென்கோவை.
ச. கந்தைய பிள்ளை
தமிழ்ப் பண்டிதர்,
சிலோன்.

VITTAGAM

JOURNAL HEBDOMADAIRE PARAISSANT LE JEUDI

வித்தக்கும்

வியாழக்கிழமை தொறும் வெளிவருவது

Bureau de la Direction :—
RUE D'AMBALATADOU AYER
MADAM, No. 2,
Pondichéry.

நத்தம்போற் கேடு முளதாகுஞ் சாக்காடும்
வித்தகர்க் கல்லா ஸரிது.

குறள்.

காரியாலயம் :—
அம்பலத்தாடு ஜயர் மடத்து வீதி,
நெப்பர் 2,
புதுவை.

VOL. II.

புதுவை, யுவ வருசு கார்த்திகை மீர் கூ. வ (21—11—35)

NO. 52.

திருவாய்மொழி.

சரணமாகியான்மறை றால்களும் சாராதே
மரணம் தோற்றம் வான்பிணிமுப்பேன்றிவைமாய்த்தோம்
காணப்பட்டை பற்றறவோடும்கணலாழி
அரணத்தின்பட்டையேந்திய வீச்க்காளாயே.

படைப்போடுகேபெபுக்காப்பவன் பிரமபரம்பரன்சிவப்
பிரானவனே

இடைப்புக்கோருருவமோழிவில்லையவனே புகழ்வில்லை

[யாவையும்தானே
கோடைப்பெரும்புகழாரிஜனயர்தன்னானார் கூரியவிச்சை
] யோடோழுக்கம்
நடைப்பலியற்கைத்திருச்சேங்குன்றாரில் திருச்சிற்றுறம்
[ரந்தாதனே.

யானும்தாஞ்சோழிந்தானை யாதும்யவர்க்கும்முன்னேனை
தானும்சிவனும் பிரமனுமாகிப் பனைத்ததனிமுதலை
தேனும்பாவும் கண்ணவு மழுதுமாகித் தித்தித்து—என்
ஊனிலு பிரினுணர்வினில்லின்றவோன்றையுணர்ந்தேனே.

தெருளுள்மருளும்மாய்த்துத் தன்திருந்து சேம்போற்கழலடி
[கக்கி].

அருளியிருத்துமம்மானு மயனும்சிவனும் திருமாலால்
அருளப்பட்டசடகோப ஞோயிரத்துளிப்பத்தால்
அருளியழிக்கீழிருத்தும் நம்மண்ணல் கருமாணிக்கமே.

திருவருள்செய்வன்போல வேன்னுள்புதந்து
உருவுமாருயிரு முடனேயுன்டான்
திருவளர்சோலைத் தேன்காட்கரையென்னப்பன்
கருவளர்மேனி நங்கன்னன் கள்வங்களே.

கோளுண்டானன்றிவங் தென்னுயிர்தாஞ்னடான்
நாளுநாள்வங் தென்னைமுற்றவும்தானு ஞடான்
கரளாநிர்மேகத் தேன்காட்கரையென்னப்பற்து
ஆளன்றேபட்ட தேன்னுருயிர்ப்பட்டதே.

தனிப்பிரதி அனை 1
LE RÉDACTEUR
TENKOVAI
S. CANDIAH PILLAI.
Tamil Pandit
Jaffna
CEYLON.

திருவருள் துணை.

காலமுண் டாகவே காதல்சேய்
தும்மின் கருதரிய
குாலமுண் டானேடு நான்முகன்
வானவர் நன்னீய
ஆலமுண் டானேங்கள் பாண்டிப்
பிரான்றன் அடியவர்க்கு

மூலபண் டாரம் வழங்குகின்
ருன்வந்து முந்துமினே.

[திருவாசகம்]

— வித்தகம் —

வித்தகம்

புதுவை
யுவ வெஸ்கார்த்திகை மீ 6 ல

சநி நீராடு.

திசத்தியின் அவ
தாரம் எனப்
போற்றப் படும்
எமது ஒளவை
யார் அருளிய
“ஆத்திசூடு”
என்னும் சூத்தி
ரக் கொத்துள் ஒன்றுகிய இவ் அமுத
வாக்கியம் உலகோர் தமது சிற்றறிவு
கொண்டு அறிய முடியாத அரிய
பெரிய வேத உண்மையையே தன்
ஏகத்துக் கொண்டு மிளிர்கின்றது.
உலகியலில் இம் மந்திரத்துக்குப் பல
ரும் மனம் போன படி பலவாறு
பொருள் கூறி அமைகின்றனர்.

சனிக்கிழமை தோறும் எண்ணெய்
தேய்த்து முழுக வேண்டும் என்பதே
இம்மந்திரத்தின் பொருள் என்பர்
பலர். புதன்கிழமை தோறும் எண்ணெய்
தேய்த்து முழுகினால் என்ன? என்பது கடா.

சிலர் குளிர்ந்த நீரில் ஸ்நானம்
செய்ய வேண்டும் எனப் பொருள்
கூறுவர்.

வேறு சிலர் சநித்தல் என்பதற்
குப் பிறத்தல் எனப் பொருள்
கொண்டு சநிக்கிற நீரில் — ஊற்று
நீரில் — ஆற்று நீரில் ஸ்நானம் செய்ய
வேண்டும் என்பர்.

இன்னேரன்ன பொருள்கள் யாவர்க்
கும் பொருத்தமுடையன என்று
கொள்ளுதல் முடியாது. அன்றியும்
மிக்க சாமானியமான இப் பொருள்
களே அரிய பெரிய இவ் வேத மந்
திரத்தால் கூறப்பட்டன என்பதும்
உசிதமாகாது. ஆதலால் இன்னே
ரன்ன சாமானியமான பொருள்
களே ஈண்டு விரித்துரைக்காது இம்மந்
திரத்தின் வாய்மையான பொருளையே
ஒரு சிறிது விளக்கிக் கூறுதும்.

ஒளவையார் அருளிய இம் மந்திரம்
ஆழந்த மறைப் பொருளாகி அமைந்
திருத்தல் வேண்டும் அல்லவா? அப்
பொருள் தான் அரிய பெரிய தத்து
வம் என அறிதல் வேண்டும். “உற்ற
ஆக்கையின் உறு பொருள்” ஆகிய
நாதப் பிரமத்தின் நீர்மையில் ஈடுபட்டு
— தீளைத்து நித்தியத்துவம் பேறுவா
யாக என்பது இதன் பொருளாகும்.

சநியை சுகவரன் என்பர்; சநீசுவரன்
என்பர். சநி என்பது நாதப் பிரமத்
தையே குறிக்கின்றது என்க. “சநி”
என்பது சப்த சுரங்களையும் குறிக்கும்
சமிக்ஞை என்று கூறப்பட ஆம். அஃ
தாவது சப்த சுரங்களின் முதலையும்
கடையையும் “ச” “நி” என்னும் எழுத்
துக்களால் குறித்தமையால், ஆதி
அந்தமாயும், அந்தம் ஆதியாயும், ஆதி
நடு அந்தமாயும், அந்தம் நடு ஆதியா

யும் நமது உடலகத்து வேதம் ஒலிக்
கும் ஆரோகண அவரோகண முறை
எல்லாம் — ஸ்வர பேதமெல்லாம் —
நாத வகை எல்லாம் — சமிக்ஞையாகக்
காட்டப்பட்டன.

சநியே காலன்; அது வே கால
காலன். அஃதாவது அசத்த நிறை
யாக — அசத்த நாதமாக விளக்கும்
சநியே குருவருளால் அநட்டிக்கப்
படும் உரிய சாதகங்களால் அமல் நிறை
யாக — அமல் நாதமாக மாற்றமடை
கின்றது. அமல் நிறை அமல் ஒளி
அமல் ஒளி சத்துவம் சிவம் என்பன
ஒன்றே ஆம்.

அசத்த நிறை என்னும் சநியின் நீர்
மையில் ஈடுபட்டு அதனைக் கடந்தே
அமல் நிறையை — அமல் ஒளியை
அடையவேண்டும் — சுசுவரைன — சநி
சுவரைன அடையவேண்டும் என்க.
அசத்த நிறையாகிய — மருஞ்ஞம்
பாகிய அசத்த நந்தி அமல் நந்தி
யாக மாற்றமடைதல் — நந்தி விலகு
தல் — சரீர பாவனை ஒழிதல் என்
பனவற்றின் பொருளும் இதுவே
ஆம். மெய்யடியார் எல்லாம் சநி
நீராடியே — சநியைக் கடந்தே
நித்தியத்துவம் பெற்றவராவர். சநி
என்பது நாதப் பிரமத்தைக் குறிப்பது
எங்ஙனம்? எனின், சிறிது கூறுதும்—

சப்த சுரங்களுக்கு ஆதியாய் உள்
எனது “ச” என்பது. அந்தமாய் உள்
எனது “நி” என்பது. “ச” என்பது சட்
சம் எனப்படும். சட்சம் என்றால்
என்னை? அதுதான் ஆறின் பிறப்பிடம்
என்பது. அஃதாவது மற்றைய ஆறு
சுரங்களையும் தோற்றுவிப்பதுஎன்பது.
(சட்—ஆறு. சம்—பிறப்பு) நமது சரீ
ரத்துள்ளே வேதவடிவாய் விளக்குவது
நாதப் பிரமம் என்பதும் அதுவே சுசு
வரன் என்பதும் பின் வரும் வேத
நாற் பிரமாணங்களால் வெள்ளிடை
ஆம்.

திருமந்திரம்.

ஆடிய கால் வசைக்கின்ற வாயுவும்
தாடித் தெழுகின்ற தமருக வோசையும்
பாடி யேழுகின்ற வேதரீக மங்களும்
நாடி யினுள்ளாக நான்கண்ட வாரே.

(ஷ 8ம் தந். 11-வது நின்மலாவத்தை
[செ. 14.)

குசனியல்பு மிமைய வரீட்ட மும்
பாச மிரங்கப் பரந்துயிராய் நிற்கும்
ஒசை யதன்மணம் போல விழுவதோர்
ஓசைபும் சுசன் உணர வல்லாருக்கே.

(ஷ 3-ம் தந். தியானம் செ. 11.)

சுந்தரர் தேவாரம்

“நாதனைநாதமிகுத்தோசையதானவனை
ஞானவிளக்காளியைஜானுயிரைப்
[பயிரை.....”]

சுரிகமபதநி என்னும் சப்த
சரங்களும் வேதப் பண்களே ஆம்.
இவ் ஏழு எழுத்துக்களையும் மாத்தி
ரைப்படுத்தித் தொழில் செய்வதால்
ஏழிசையும் பிறக்கும். ஏழிசையாவன
யாவை அவைதாம் சட்சம், ரிஷபம்
காந்தாரம், மத்திமம், பஞ்சமம், தைவதம்
நிஷாதம் என்பன. இவற்றுள்ளே பண்
கள் பிறக்கும்.

“சுரிகமபதநியென்றே மூத்தாற்றுனம்
வரிபரந்தகண்ணினும்வைத்துத் —
[தெரிவரிய
எழிசையுந்தோன்றுமிவற்றுள்ளே பண்
பிறக்கும்
குழ்முதலாஞ்சுத்தத்துளை! ”

என்பது இசை நாலார் கூற்று.

இருக்கு வேதம்.

அஷ்டகம் 2, அத்தியாயம் 3
(வருக்கம் 17), மண்டலம் 1, சூக்தம் 8
அநுவாகம் 22, இருக்குக்கள் 52.

அர்க்கங் காயத்திரியா லளந்தனன்; சாமங்
[தன்னை
யர்க்கத்தா லளந்த தன்றித்திருட்டுப்
பார்க்குளகங் தோற்றும்

வர்க்கத்தை யளந்தான்; வாகந்துவிபத்
[நான்கு பாதத்
தர்க்கமிலளை கொண்ட; தயங்கினை
[ரெழுத்தினேழ் பண்.

(இ—ள்) “காயத்திரி என்னும் பண்
னினுல் அர்ச்சனாசாதனமான இருக்கு
க்களை அளந்தான். இருக்கினுல் சாமத்
தை அளந்தான். திருஷ்டுப்பாதிய சங்
தஸ்களால் இரண்டு மூன்றுகச் சேர்ந்
தொழுகும் வர்க்கத்தை அளவு படுத்
தினுன். துவிபாத சதுஷ்பாத அளவை
களால் அநுவாகங்களும் அளவு பெற்
றன. அட்சரங்களால் ஏழு வேதப் பண்
களையும் உருவப்படுத்தினார்கள்.”

அகத்தே தன்னிலையாகிய சரீரத்தில்
நாதப் பிரமம் — அட்சரங்கள் ஆக்கமு
றும் வகையும் அதனால் அவ்வாறே மூன்
னிலையிலும்—முன்னிலைக் கருவிகளிலும்
ஆக்கமுறும் வகையும் பின் வரும்
இசை நூற் பிரமாணங்களாலும் நன்று
புலப்படும்.

“பூதமுதற்றுனத்தாம்புக்கலத்தின்மத்தி
[மத்து
நாதமுதலாமெழுத்துநாலாகி—வீதி
வருவரத்தாற்றுனத்தால்வங்துவெளிப்பட்ட
ஒருவரத்தாற்றேர்த்தமிசைக்கு.”

[புற்கலம் — உடம்பு.]

“ஆதாரம்பற்றியசைவழுதலெழுத்து
முதார்ந்தமெயியெழுத்தமுன்கொண்டு—
[போதாரும்
உந்தியிடவளரியாயோங்குமிடைபிங்கலை
யால்
வந்துமேலோகையாம்வைப்பு.”

“ஜவகைப்பூதமுமாயசரீரத்து
மெயிபேற்றின்றியங்குமெயியேழுத்தால்—
[துய்ய
ஒருநாடினின்றியங்கியுந்திமேலோங்கி
வருமாலெழுத்துமட்பின்வந்து.”

“மகரத்தின் ஒற்றுச் சுநுதிவிரவும்
பக்ரும்குறில்கெடில்பாரித்து—நிகிலாத்
தென்னுதெனுவென்றுபாவுரேல்ஆளத்தி
மன்னுஇச்சொல்லின்வகை.”

[மகர ஒற்றே (ஒத்தே) உடலகத்
துக் கொண்மாய்ச் சுமுன்று ஒலிப்பது.
இதுவே குண்டலி இயக்கம் எனவும்
மெளன வித்தை எனவும் அந்தனர்
மறை எனவும் கூறப்படுவது. உள்ளீ
டாகச் சுமுன்று ஒலிப்பது. இது உள்ள
கம்உளது. இதனின்றே உயிர் கஞம்
மெய்க் கஞம் ஆக்கமுற்றன ஆகும்.
இதனை அபுவமாகக் கண்டவரே நா
தப் பிரமத்தைக் கண்டவர்; நாதப்
பிரமத்தின் நீர்மையில் தினைப்பவர் —
சுரி நீராபேவர். இவரே எழுத்துக்க
ளின் பிறப்பிலக்கணத்தையும் வாய்
மையாக அறிய வல்லார். இதன் இயல்
பெஸ்லாம் ஈண்டு விரிப்பின் மிகப் பெ
ருகும்.]

சுரீரத்துக்கு முதலாயுள்ளன மண் நீர்
தீவளி வான் என்னும் ஜம்பூதங்கள்.
இவையே பஞ்ச திணைகள் எனப்படு
வன். பூதங்கள் தம் தம் தன்மை நீங்கி
(நிறை பேதித்து — தினை மயக்கமாய்)
மண் உடம்பாயும், நீர் வாயாயும், தீக்
கண்ணையும், காற்று மூக்காயும், ஆகாயம்
செவியாயுமின்று உடம்பாகும் என்ப.
சப்த சரங்களும் குறிஞ்சி மூல்லை நெய்
தல் என்னும் மூன்று பண் களில்
அடங்கும். எங்களமீ எனின், மயிலும்
குயிலும் யானையும் குறிஞ்சிக் கருப்
பொருளாம். எருதும் ஆடும் குதிரை
யும் மூல்லைக் கருப் பொருளாம். க்ரெள
ஞசம் (அன்றில்) நெய்தற் கருப் பொ
ளாம் என்க.

ச—சட்சம்=மயிலோலி
ர—ரிஷபம்=எருத்தோலி
க—காந்தாரம்=யாட்டோலி
ம—மத்திமம்=க்ரெளஞ்சலை
ப—பஞ்சமம்=குயிலோலி
த—தைவதம்=குதிரை ஒலி
ந—நிஷாதம்=யானை ஒலி

நிஷாத காந்தாரங்கள் உதாத்தமும்,
ரிஷப தைவதங்கள் அநுதாத்தமும்,
சட்ச மத்திம பஞ்சமங்கள் சுவரித்தமும்
ஆம். இவை முறையே ஆரோகண மத்
திம சந்தமாதலின் இவற்றிற்குக் குறி

ஞ்சி, மூல்லை, நெய்தல் என்பனவே பிறப் பிடம் என்க.

மூலாதாரத்து ஆரம்பமாகும் எழுத் தின் நாதம் ஆளத்தியாய்ப் பின் இசை எனவும் பண் எனவும் பெயர் பெறும் என்பர்.

பெருந்தானம் எட்டிலும் கிரியை கள் எட்டாலும் பண்ணப்படுதலால், பண் எனப் பெயர் பெற்றது என்பர்.

நெஞ்சி, மிடறு, நாக்கு, முக்கு, அண்ணைக்கு, உதடு, பல்லு, தலை, என்பன வற்றைப் பெருந்தானம் எட்டு என்பர்.

எடுத்தல், படுத்தல், நலிதல், கம்பி தம், குடிலம், ஒலி உருட்டு, தாக்கு என் பனவற்றைக் கிரியை எட்டு என்பர்.

இவற்றை நாதப்பிரமம் உடலகத்து உள்ளது என்பதும் புறத்தே நிகழும் அதன் காரியப்பாடும் ஒருவாறு உணர ப்படும். பண்ணெடுக்காலத்துக்கு முன் அழிந்தொழிந்ததமிழ் இசை இலக்கண நூல்களில் இவ் வண்மைகள் எல்லாம் மிக விரிவாகக் கூறப்பட்டிருத்தல் வேண்டும் என்பது ஒருதலை.

மகரமே யாவற்றுக்கும் மூலமாதலால் அக்தகைய மகாரப் பெட்டபை — மொன மந்திராதிக்ய வித்தையைக் குருவருளால் அறிந்து சுநி நீராட வேண்டுமே — நாதப் பிரமத்தின் நீர்மையில் திலோக்க வேண்டும் — நாதங்களில் சுடு படவேண்டும். நம்முள்ளே ஆரோகண அவரோகண முறைகள்கு அவ் ஒலி மாத்திரை பேதங்களால் சதவ, ரஜஸ், தமஸ் என்னும் முக குணங்களையும் சமரசப்படுத்த வேண்டும். இந்த நாத அநுட்டானமே — நாதங்களைக் கேட்டலே சுநி நீராடேல் ஆகும். இதனாற்றுண் மலம் நசிக்கப் படவேண்டும் — அழுக்கு விலக வேண்டும் — அசுத்தம் கேட்டைய வேண்டும் — அமலம் ஆக்கமுற வேண்டும். இவ்வாறன்றி வேறு தடம் புகுந்து உட்பியடைவ தென்பது பகற்கனவே

— பித்தன் கூற்றே — பிறரை அனுப்பி வயிறு வளர்த்தற்குரிய ஈனத் தொழி லே என அறிதல் வேண்டும்.

மத்தை கூறயம் செய்ய — ஒழிக்க உள்ள மை உடையர் ; வஸ்லவர்.

குரு வருளால் ஞானம் விளைதற் குரிய யோக சாதனை வாயில் கண்டு அவ்வாயிலால் அதற்கு அந்தர்க்கத்தமாய் — உட்பட்டியாய் விளங்கும் சோட சப்படிகளில் அடிவைத்து, அடி பெயர்த்து, ஏறி கடைபோக வேண்டும் — கடையில் பேர்க் கேட்க வேண்டும். கடை உள்ளே சென்று உள்ளே மறைந்து கிடந்ததும் கடை ஆனதுமான பொருளைக் கண்டு — கடை உள்ளே இருப்பதைக் கண்டு உய்தி பெற வேண்டும். (கடை + உள் = கடவுள்.) கடை என்பதே கடையூர் — கடலூர் — திருக்கடலூர். யமனை வென்ற தீடும் இதுவே. இவ்விடத்தை அடைந்தவரே அசுத்த நிறையை — சுநியை — காலனை வென்ற வர் — நித்தியத்துவம் பெற்றவர் என்க.

இப் பெற்றி கைக்கூடுதற்குச் செயற் பாலது யாது? சப்த சரங்களாய் ஆரோகண அவரோகணமாய் ஒலிக்கும் சரங்களின் தன்மாத்திரை பேதத்தால் ஒன்றை விட்டு மற்றென்றை கடுவே வைத்து அதற்கு அப்புறம் இருப்பதைப் பற்றி நடத்தும் சப்த சர தன் மாத்திரை அநந்தம் உண்டு. அவைகளின் முறையைக் குருவருளால் அறிந்து அவ் ஒலிகளின் தன்மாத்திரை பேதங்களால் — ஒலிக்கும் மாத்திரை பேதங்களால் முக குணத்தையும் சமப்படுத்த வேண்டும். மனைரமணியத்தை — பேரானந்தத்தைத் தரத்தக்கதும் ராஜதம் · தரத் தக்கதும் தாமதம் கெடத்தக்கதுமான ஒலி மாத்திரை பேதங்களைச் சமப்படுத்திராஜத் சாத்வீகமாக முடிக்க வேண்டும். இது தான் சத்துவத்தில் ரஜஸ் என்பது. இந்த சத்துவத்தில் ரஜோ குணத்தலைமை பூண்டவரே தவத்துக்கு அருகர். இவரே தவத்துக்குரிய நன்னெறி ஒழுக்க முடையராய் கர்மத்தால் கர்மத்தை கூறவே

கர்மத்தால் கர்மத்தை ஒழிக்க வேண்டும். இது சொல்வதற்கு என்றெயன்றி விளையில் ஏறுவது என்றால் மாகடினம். சாதிப்பதும் மிகக் கடினம். சங்கார திருத்தியமே ராக்ஷஸத்துவம். மாயையை வெல்லும் சமய குணம் பெற்றவரே இதனை அறிய வல்லராவர். அவ் விளையைச் சங்காரம் செய்தால் நல்விளை தழுகக்கும். இவ் அரிய பெரிய ஞான யோக சாதனங்களாற்றுண் சுநியைக் கடக்க வேண்டும். சுநினும் காலனைக் கடக்கவேண்டும். சுநியை — அசுத்த நிறையே காலன் அதுவே கால காலனுப் மாற்றமடைய வேண்டும். சுநியைக் கடப்பது என்றால் எளிதன்று. சுநியைக் கடத்தற்கண் — மாற்றுதற்கண் சாதகண் படுபாட்டிற்கு அளவு உண்டோ? சுநியின் நீர்மையைக் கண்டு ஆடினால் — ஈடுபடால் ஈற்றில் ஏழுக்கு அப்பால் — ஏழுக்கும் எட்டுக்கும் மத்தியில் — ஏழரையின் ஈற்றில் ஈசவரன் அநுக்கிரகம் உண்டு. ஏழாவது பட தான் சப்த ஸ்தானம். அதனைக் கடந்து அடையப் படும் எட்டாவது படியே சுத்தநந்தி நாதம் ஒலிக்கும் இடம். ஏழரையின் ஈற்றில் “ஈ” என—ஹ்ரி என ஒலிக்கும் தன்மாத்திரை யுடையவன் ஈசவரன். (� தான் ஹ்ரி என்பது) ஈசவரியே நம் உடலகத்துள்ள ஹ்ரங்கார சொருபி. சுத்தி வேறு சிவம் வேறாறு. இரண்டும் ஒன்றே. விவகரிப்பதற்கு இரண்டு எனக் கொள்ளப்படும். இவ்விடத்தை அடைந்த ஞான்று காலங்களைக் கால காலனுப் — ஈசவரனுப் மாறப் பெறுவான். சுநி ஈற்றில் தான் பலன் கோடேபான். இருவிளை ஒப்பு மல பரிபாகம் வாய்ந்து மருஞ்சுடம்பு மாற்றமடையப் பெற்ற — அமலம் ஆக்கமுறப் பெற்ற விமல தநு வுடைய மெய்யடியார்க்கு, பிராரத்த அதுபவ முறையைக் காட்டும் ஜாதக முறையும் கிரகங்களின் நீர்மையும்

மாற்றமடைவதாகும். அவருக்கு ஜாதகம் விலகி விடும். அதன் பலன் நடக்க மாட்டாது. மாயா காரியமாகிய சராசரப் பொருள்களால் அவர்க்கு யாது இட்டியுறும் நிகழமாட்டாது. முன் னிலையாவும் வசியமாகும் — அநகலமாகும்; பிரதிக்லமாகா. பின் வரும் பிசபலசுருதி இவ்வண்மையை நன்றுவலியுறுத்துகின்றன கண்டு கொள்க.

நூனசம்பந்தர் தேவாரம்.

வேயுறுதோளிபங்கன்விடமுண்டகண்டன்
மிகநல்லவீணதவி
மாசறுதிங்கள்கங்கைமுடிமேலணிக்தென்
ஊனமேபுகுந்தஅதனால்

ஞாயிறுதிங்கள் செவ்வாய்புதன்வியாழம்

[வெள்ளி]

சனிபாம்பிரண்டுமுடனே
ஆசுஷந்லவந்லவநவந்லந்ல
அடியாரவர்க்குமிகவே.

(ஷ கோளறுதிருப்பதிகம் பண்பியந்தைக்
காந்தாரம் செ. 1.)

“‘மிக நல்ல வீணை தடவி’— என்பது விமல தநவாகிய வீணையில் — என்போடு இணைந் த நரம்புகளாகிய நாத யாழில்—விமல சரீர வீணையில் அமல நாதங்கள் ஒவித்தலை உணர்த்தி நின்றது. ஆசு அறுதல்—குற்றம் என்னும் களிம்பு நீங்குதல்; அப்பு என்னும் உப்பில் உள்ள துப்பு நீங்குதல். அமல முதற்படி கண்டு படி யேற்றம் பெறும் மெய்யடியார் விமலதநுவே— உடலமே திங்கள் கங்கை சூடிய — மனமும் மதியும் ஒன்றிய — அமுதம் என்னும் தேனை திகழும் எம் பெருமான் சகள வடிவம் — மாகேசர வடிவம் எனக.]

மதிநுதன்மங்கையோடுவடபாலிருந்து
மறையோது மெங்கன்பரம
நதியொடுகொன்றைமாலைமுடிமே
வணிக்தென்றெனமேபுகுந்தஅதனால்
கோதியுறுகாலந்திக்தமனோடூதர்
கோடுநோய்களான்பலவயி
அதிதண்ணந்லந்லவநவநல்ல
அடியாரவர்க்குமிகவே.

(ஷ ஷ செ. 3.)

[இதனை அசத்த நிறை மாற்றமடையப் பெற்ற மெய்யடியார் அதன் காரியமாகிய பினி மூப்புச் சாக்காடுகள் நீங்கி நித்தியத்துவம் பெற்றல் கூறப்பட்டது. அசத்த நிறை மாற்றமடைதலே அசத்தமான சநி விமலமாக அமலமான சநியாய் — சநிசுவர ண்யமாற்றமடைதலும் ஆம். மனமும் மதியும் ஒன்றுதலால் — அமிர்தகங்கையின் பெருக்கால் மருஞுடம்பைப் பற்றிய ஊனங்கள் எட்டும் (பிறப்பு வளர்ச்சி (அசத்த நிறையின் ஆதிக்கம்) பசி பினி நரை திரை மூப்பு சாக்காடு) ஒழியும் — மாற்றமடையும் என்பது புலப்படுதற்கே

“மாசறுதிங்கள்கங்கைமுடிமேலணிக்தென்
ஊனமேபுகுந்தஅதனால்”

எனவும்,

“நதியொடுகொன்றைமாலைமுடிமேலணிக்
[தென்
ஊனமேபுகுந்தஅதனால்”

எனவும்,

ஏதுக்கள் கூறப்பட்டன. கொன்றைமாலை நூனத்தைக் குறிக்கும்; மனங்கமம் தெய்வத்து இள நலத்தைக் குறிக்கும் எனக.]

செப்பினமுலைநன்மங்கையொருபாகமாக
விடையேற்செவ்வனடைவார்
ஒப்பினமதியும்புமுடிமேலணிக்தென்
ஊனமேபுகுந்தஅதனால்
வெப்பொடுகுளிரும்வாதமிகையானபித்தும்
வினையானவந்துநலியா
அப்படிநல்லநல்லநல்ல
அடியாரவர்க்குமிகவே.

(ஷ ஷ செ. 7.)

[சீத உங்கள் சம நிலையாக விளங்குவதே — அபானன் பிராணன் என்னும் வள்ளி கொடிநிலைகள் வடு நீங்கிச் சிறந்து சமப்படுதலே மெய்யடியார்க்குரிய மல பரிபாக நிலையாகிய கந்தழி எனப்படுவது. இத்தகைய இருவினை ஒப்பு மல பரிபாகம் வாய்ந்த மெய்யடியார் வெப்பம் குளிர் வாதம் பித்தம் கிலேத்துமம் என்பனவற்றால் வருந்தமாட்டார். இவர் விமல சரீரம் அமலமாய் நித்தியத்துவம் அடைவதேயன்றி, பினி மூப்புக்களால் நலிந்து பினவியல் அடையமாட்டா. இவர் விமல தநவில் இவையெல்லாம் மாற்றமடந்து நிற்றலால் நன்மையே புரிவனவாகும். இது பற்றியே,

“வெப்பொடுகுளிரும்வாதமிகையான
பித்தும்வினையானவந்துநலியா
அப்படிநல்லநல்ல
அடியாரவர்க்குமிகவே”

என்று வற்புறுத்துக் கூறியருளினர் எமது நூனசம்பந்தப் பிரபு என அறிதற்பாற்று. இத்தகைய இருவினையாப்பு மல பரிபாகப் பெற்றி அறியாத தற்காலத்தவர் சரீரம் பினமாக விழ மாண்டு போன உலக மாக்களைபும் இருவினை ஒப்பு மல பரிபாகம் வாய்ந்து நித்தியத்துவம் பெற்ற சமயகுருவர் முதலையெல்லாம் பரிசு வேடப் போற்றிச் சிவாபராதிகள் ஆகின்றனர்.]

இவ்வண்மைகளை அறியும் ஆற்றலும் காதலும் இல்லாத போலிச் சோதிடர் பிராத்த அனுபவத்தைக் குறிப்பன வாகிய உலக மாக்கள் ஜாதகங்களுக்கு கேர்ந்தவாறு பொருள் கூறி “இது மோட்ச ஜாதகம்—இவர் சீவன் முத்தர்—இவர் இறந்த பின் முத்தியடைதல் திண்ணம்” என்று இப்படியாக உழறிக் குழறிப் பொருள் பறிப்பர். விதி விளையைக் காட்டுவதே—அதற்கு அறிகுறியே ஸெலகீக் ஜாதக கிரகநிலையாகும். ஆகவே, மாற்றமடையாத அவ்வினை எனும் விதியானது—பிரவிருத்திக்குரிய — நிவிர்த்திக்கு மாறுபட்ட ஊழும் விதியானது, அவ் விதியாகிய தன்னை வென்று — மாயையை வென்று அடையப்படும் முத்தினிலையை அளிப்பது எப்படி? முத்தி நெறிகாட்டுவது எப்படி? இதுபற்றியன்றே,

குறள்.

தேயிவத்தால்ஆகாது; எனினும் முயற்சிதன் மெய்வருந்தக் கூலி தரும்.

எனவும்,

ஊழையும் உப்பக்கங் காண்பர் உலைவின்றித் தாழா துருந்து பவர்.

(ஷ. 62 அதி. ஆள்வினையுடைமை செ. 9, 10)

எனவும் வற்புறுத்துக் கூறியருளிய ஞர் தெய்வப் புலவராகிய எமது தேவர் என அறிதற்பாற்று. ஊழ் என்னும் விதியை உப்பக்கங் கண்டே— விதியை வென்றே நிந்தியத்துவம் பெற வேண்டும். விதி வசப்பட்டு மாண்டு போதலே— பிராரத்த அதுபவமே ஜாதகத்தால் குறிக்கப்படுவது. ஆதலால் விதிவசப் பட்டு— பிராரத்த அதுபவப்படி— ஜாதகப்படி மாண்டு போன— மாண்டு போகின்ற— இருவினை சொருபமாகிய நாமருபம் சூனிய நிலையை அடையப் பெற்ற— பெறுகின்ற உலக மாக்களை நித்தியத்துவம் பெற்றனர்— பெறுகின்றனர் என்பது பொய்க் கூற்றே என் பதில் எட்டுனையும் ஜூயப்பட ஆமோ? கிரகங்கள் நட்சத்திரங்கள் முதலியன யாவும் தன்னிலையிலும் முன்னிலையிலும்— பிண்டத்தும் அண்டத்தும் உண்டு. தன்னிலை மாற்றமடையவே முன்னிலையாவும் மாற்றமடைதல் சத்தியம். இருவினை ஒப்பு மல பரிபாகம் கைவரப் பெற்றபோது ஜாதகம் விலகி விடும்— பிராரத்தம் மாற்ற மடைந்து விடும் என்பது வேத உண்மை. இதனும் மரணம் முத்தி நிலை யன்று என்பது வெள்ளிடை மலைபோல விளக்கி நிற்றல் கண்டு கொள்க மேறும் விரிப்பிற் பெருகும்.

நாதம் என்னும் தன்மாத்திரை பேதங்களால் ஒரு பெளதிகம் மற்றொருபெளதிகமாக மாற்றமடைவதே “சுநி நீராடு” என்னும் மந்திரத்தால் போந்த உண்மை ஆகும்— இரகவியார்த்தமாகும். அகத்தும் புறத்தும் நாதங்களால் மாற்றம் உளதாதல் “வித்தகம்”

தொகுதி 1 இல. 10 இல் “நோதம்” என்னும் கட்டுரையில் பிரமாணங்களோடு நன்றா விளக்கிக் கூறப்பட்டது. ஆங்குக்காண்க. கயிலை முதற்குரவனுகிய ஆசான் அருளால் தூல கற்பம் உண்டு பூதியத் தூய்மை அடைந்தவரே “சுநி நீராடு” தற்கு— சூக்கும் கற்பமாகிய நாதங்களைக் கேட்டற்கு— நாதப் பிரமத்தை கண்டு திளைத்தற்கு அருகராவர். பேரின்பத்தடம் புகச் செய்யும் பெருங் கருவியாகிய மகாரப் பெட்டபை— மெளன் வித்தையாகிய மகர வித்தையை குருவருளால் பெற்றுப் பயிலாதவன் நாதப் பிரமத்தைக் கண்டு திளைத்தல் முடியாத காரியம்.

“.....
மெளனவித்தை ஆசான்றுஞ்சான்டக் [காட்டில்
மணிமுதலாய்த்தசாநாதங்கேட்குந்தானே.”

என அருளிச் செய்தார் தத்துவப் பெரியாராகிய சட்டை முனிவர். பின் வரும் பிரமாணங்கள் மெய்யடியாரால் கேட்கப்படும் நாதங்களின் பெற்றியை நன்று புலப்படுத்துவன ஆகும்.

திருமந்திரம்.

மணிக்கடல் யானை வளர்குழன் மேகம் மணிவண்டு தும்பி வளைபே ரிகையாழ் தணிந்தெழு நாதங்கள் தாமிழை பத்தும் பணிந்தவர்க் கல்வது பார்க்க ஒண்ணுதே.

கடலொடு வேகக் களி ஏறு மோசை அடவொடு மல்வினை யண்டர ண்டத்துச் சுடர்மன்னு வேணு சுரிசங்கி ஞேசை திடமறி யோகிக்கல் லால்தெரி யாதே.

(ஷ. 3ம் தங். தியானம் செ. 9, 10)

வருங்கித் தவஞ்செய்து வானவர் கோ [வாய்த்
திருந்தம் ராபதிச் செல்வ னிவெனைத்
தருந்தண் முழவங் குழலுமியம்ப
இருங்கின்ப மெய்துவர் சா னருளே.
(ஷ. ஷ. அட்டாங்கயோகப்பேறு
[ஆதனம் செ. 3.)

சூக்கும கற்பமாகிய இச்சத்த நாதங்களை எம் பெருமான் அருளால் பெற்று உண்டு வர வர— அந்த டித்து வர— சுநி நீராடு வர அஞ்சான மாகிய இருள் அனு அனுவாக நீறும். படியேற்றம்சளதாகும். படிஅணிவரை அங்கம் என்பன ஒன்றே. ஆறு படிகள் என்னும் ஆறு வரைகளோயும் தாண்டி அப்பால் செல்ல வேண்டும். ஏழாவது படிதான் சப்த ஸ்தானம். ஒலிபாகிய நாதம், தசநாதம், கிண்கினி நாதம், வீர கண்டாமணிச் சிலம்பொலி நாதம், சங்கநாதம், பஞ்சநாதம், (இது வே பஞ்சநாதம்— ஜயாறு இடுகுறித் தலம்) பறை நாதம் என்பன முதலிய நாதங்களை ஒருவன் கேட்பானுயின்— கண்டு கடப்பானுயின் அவனுக்குப் பினி ஏது? முப்பேது? சாக்காடு ஏது? நாதங்களாகிய சூக்கும கற்பங்களாற் றுன் சீராம்— உடலுயிர் அமலம் டைய வேண்டும். இந் நாதங்களைக் கேளாதவன்— நாதப் பிரமத்தைக் கண்டு திளைக்காதவன்— சுநி நீர் ஆடாதவன் நித்தியத்துவம் பெறுதல்— முத்தியடைதல் முயற் கொம்பே ஆகும். நாதங்களைக் கேட்கும்— சுநி நீராடும் மெய்யடியார் உடவில் எம் பெருமான் நிறைதல்— குடி புகுதல்— அமல ஒளி ஆக்க முறுதல் பின் வரும் பிரபல சுருதியாலும் வெள்ளிடை ஆம்.

நூனசம்பந்தர் தேவாரம்.

பறையின் ஞேலிசங்கின் ஞேலிபரங் [காரவுமார
அறையும் மொலியெங்கும்மவ
[யற்வாரவர்தமியம்
நிறையும், புனல்சடைமேலுட
[யடிகள்கின்றியூரில்
உறையும் மிறையல்லதெனதுள்ள
[முணராதே.

(ஷ. திருநின்றியூர் பண்-நட்பாடை செ. 3)

இச் சூக்கும கற்பமே எம் பெருமான் திருவடி. எம் பெருமான் வடிவ மாகிய வேதம்— நித்திய வேதம்.

“நாதவேதமடி அகப்பேய்
நன்னாங்கண்டயே பாதஞ்சத்தியடி
பாதஞ்சத்தியடி அகப்பேய்
பரவிந்துநாதமடி”
என்றனர் அகப்பேய்ச் சித்தர்.

இந்நாதங்களாற்றுன் சகச நிட்டை — வாய்மையான மெளனம் கை கூடும். பிரணவ வடிவம் உளதாகும் — சீவன் முத்தி நிலை பூரணப்படும் — உடலுயிர் அமலமடைந்து நித்தியத்துவம் அடையும் — சிவாங்கமாகும் என்க.

ஆசான் அருளால் வழியைக் காண வேண்டும். கண்டு கடக்க வேண்டும். கடந்து உள்ளே செல்ல வேண்டும். சென்று கடவுளை அடைய வேண்டும். (கட + உள் = கடவுள் எனினும் ஆம்.) நாதாந்தமாகிய வேதாந்தமே கடவுள் இருப்பிடம்.

திருமந்திரம்.

நாத முடியிலே நல்லா ஸிருப்பது
நாத முடியிலே நல்யோக மிருப்பது
நாத முடியிலே நாட்டம் இருப்பது
நாத முடியிலே நஞ்சண்ட கண்டனே.

(3ம் தந். தியானம் செ.12)

[நல்யோகம்—சகசநிட்டை]

எட்டாவதுபடிதான் எம்பெருமான் வடிவமாகியசுத்த நந்தி நாதம் ஒலிக்கும் இடம். ஏழரையின்சற்றில்சசவரன் அதுக்கிரகம் கிடைப்ப தன்பது இதுவே. ஏழரைச் சனியைத்தாண்டுவது பெருந்துன்பம் என்பது இதுவே. “சனி நீராடேல்” — சனியுடைய நீர்மையைக் கண்டு ஆடுதல் என்பது இதுவே. அப்பால் சனியேசசவரனுக்மாற்றமடைவன் — சகம்கொடுப்பன் என்பது. ஏழரைத் தாண்டுவது குருப்பதேசப்படி முயறுவதால் — சீவ முயற்கியால் மதிவை ராக்கியத்தால் ஆக வேண்டும். அன்றி “ஓம் தத்தச்” என்றும் “சிவோகம்” என்றும் கூவிக் கொண்டு சோமபேறி களாய்ச் செம்மாந்து வீற்றிருந்தால் தற்காலத்தவர் கண்டு பிடித்த முத்தி தான் (மரணம்) சித்திக்கும். வழிகாட்டு

பவன் ஆசான். வழியைக் கடக்க வேண்டிய வேலை — முயற்சி யாருடையது? சீவச் செயலன்றி — சீவ முயற்சி யன்றி வேவேரோ? “சனி நீராடு” வதனுற்றுன் வாய்மையான கற்புச் சித்திக்கும். உலகோர் கண்டுபிடித்த கற்புப் போவியே. களவினுற்றுன் கற்புச் சித்திக்கு வேண்டும். ஆதலால் களவே தலை என்று கூறப்பாற்ற. இதுபற்றியே சித்தர் பெருமானுகிய இடைக் காட்ரும் “கற்பே விழுமியோர் கழறூர் தலை என்” என்று அருளிச் செய்தார். இக் கற்புச் சித்தித்தற் பொருட்டு இன்றி யமையாச் சாதனம் “சனி நீராடு” வதே. வாய்மையான கள வொழுக்கம் என்னும் கந்தருவத்தினுற்றுன் காதல் உளதாகும். காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்குதலாற்றுன் வேத : ஒதுப்படும் — நாதப் பிரமத்தில் திளைத்தல் கை கூடும். விரிப்பிற் பெருகும். சனி நீராடிக் கடைபைக் காப்பதே — விளைத்துக் காப்பதே விரதம் என்பது; “காப்பது விரதம்” என்பது. இதன் பெற்றி அமயம் நேரும் போது விளக்கிக் கூறப்படும்.

பாழாகிய ஏழைக் கடந்தால் ஊழைக் கடக்க ஆம்; பாசம் எனும் தாழை உருவ ஆம். வாய்மையான புருஷார்த்தங்களை — வீடு பேற்றை அடைய ஆம். இத்தகைய சித்தி பெறுதல் — கடை ஈறுறுதல் சங் உறுதுணை எனக் கிடைக்கப் பெற்றுலன்றி — குரு அருளால் சனி நீராடினுலன்றி வேறு உபாயத்தால் ஆகாது! ஆகாது! இது பற்றியே “சனி நீராடு” என வற்புறுத்தியருளினால் பாட்டி என அறிக.

இது காறும் கூறியவைகளால் குரு அருளால் ஆக்கையின் உறுபொருளாகிய நாதப் பிரமத்தைக் கண்டு திளைத்து உடலுயிர் அமலமடைந்து நித்தியத்துவம் பெறுதலே ஒளவையார் அருளிய “சனி நீராடு” என்றும் அரிய பெரிய வேத சூத்திரத்தின் இரகவி யார்த்தம் என்பது ஒருவாறு உரைத்தகும்.

சுபம்.

புத்தக மதிப்புரை.

“பேரம்பலப்புலவர்னினவுமலர்”

யாழ்ப்பாணத்து வேலைன்யூர் வாசரும் எமது “வித்தக” நிருப நேயர்களுள் ஒருவருமாகிய பண்டிதர் திரு. க. பொ. இரத்தினம் அவர்களால், தமது மாதாமறைக்கும்போதிலும் வாசரும் தமிழ்ப் புலவருமாய் அமர்ந்து சின்னாள் முன்னே தேகவியோகம் அடைந்த சீமத் பேரம்பலப் புலவர் அவர்கள் புகழையாவரும் என்றும் நினைத்துக்கொண்டாடும்படி வெளியிடப்பட்ட ஷி தூல் எமது பார்வைக்கு வரப்பெற்றனம். இதன் கண் ஷி புலவரவர்கள் இயற்றிய வண்ணைச் சிலேடை வெண்பாலே வலை இலந்தைக் காட்டுச் சித்தி விநாயகர் பதிகம் என்னும் பிரபந்தங்களும் சிட்டுக் கவி முதலியனவும் அவர்தேக வியோகத்தைக் குறித்துப்பண்டிதர் பலர் இயற்றிய இரங்கற் பாக்களாகிய சரம கவிகளும் விளங்குகின்றன. வண்ணைச் சிலேடை வெண்பா பண்டைப் புலவர் சிலர் உள்றிய சிலேடை வெண்பாக்கள்போல அமைந்துள்ளது. ஷிபுலவர்கள் கவி பாடும் திறனும் சிவபத்தியும் போற்றற் பாலனவேயாம். சரமகவிகள் எல்லாம் ஒழுகிய ஒசையுடன் அமைந்து சாதல் பொல்லாது என்டுகைத்து அசுத்த நிறை என அமைந்த கூற்றுவன் நடுவின்மையைக் குறைக்குறி இரங்குகின்றன. ஷி புலவரவர்களது கவி வண்மைக்கும் சிவபத்திக்கும் அறிகுறியாக இரட்டைமணி மாலையில் உள்ள திரு நந்தி தேவர் துதிசண்டு காட்டப்படுகின்றது.

“சிந்துமதிச்செஞ்சடையான்தெய்வக [கயிலாயுங் சந்ததமும்போற்றறந்தலைமைபெற்ற— [நந்தி பெருமான்பத்துணையென்பேதைமை [யைப்போக்க வருமாங்குணையின்வாய்ந்து.”

ஷி நால்களைச் செவ்வனம் ஆராய் ந்து வெளியிட்ட ஷி புலவர் தௌ

ME. GEORGES DESBONS. DOCTEUR EN DROIT.
AVOCAT A LA COUR D'APPEL DE PARIS.

invite le Directeur du Jurnal "VITTAGAM" (R. Nagarattinam Pouillé) à publier l'insertion ci-dessous:-

Musée Colonial Français de Plovdiv (Bulgarie)

Le Musée Colonial Français de Plovdiv (Bulgarie) connaît un très grand succès et rend à la France des services très importants.

Fondé par M. Georges-Desbons, avocat à la Cour d'Appel de Paris, chargé de missions du Ministère des Colonies en Bulgarie, secrétaire - général adjoint de la Société de Géographie Commerciale et d'Etudes Coloniales, ce musée est installé dans une dépendance du magnifique Collège Français de Plovdiv. Il bénéficie du patronage du Ministère des Affaires étrangères, de celui des Colonies, de tous les gouvernements coloniaux.

Ses dirigeants seraient très heureux de recevoir des photographies de sites, de types, de monuments, d'objets d'art indigène de notre colonie. Les photographes amateurs, qui sont nombreux, collaboreraient à une œuvre d'intérêt national en envoyant ces photographies soit directement au conservateur du Musée Colonial Français, au Collège Français de Plovdiv (Bulgarie); soit à M. Georges-Desbons, avocat à la Cour d'Appel de Paris, chargé de missions du Ministère des Colonies, 5 rue de Luynes à Paris, 7e; soit à M. le Ministre de France à Sofia, en indiquant alors que c'est à destination du Musée Colonial Français de Plovdiv.

பிழை திருத்தம். "வித்தகம்" தொகுதி 2 இல. 47.

பக்கம்.	பிரிவு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
3	1	16	வினாவு பகுத்தாமலும் வினாவு படுத்தாமல்	
				தே தே இல. 48.
1	1	8	இருக்கினும்	இருக்குநும்
2	2	23	வாழ்க்கையுடையாய்க் கையுடையன	
3	1	38	புலப்படுதும்	புலப்படுத்தும்[வாய்க்
6	3	32	பெரும்ணதியத்தையும் மிகப் பெரிய ஊதியத்	
				[தையும்
4	2	17	தேசத்தை	தேசத்தவரை
8	1	32	சரித்திர உண்மைகள்	சாத்திர உண்மைகள்

ஹித்திரராகிய பண்டிதர் அவர்கள் அறிவாற்றல்களும் முதாதையர் அபிமானமும் தமிழ் மொழி அபிமானமும் போற்றற் பாலனவே ஆம். ஷி பிரதி ஒன்று எமது பார்வைக்கு அனுப்பி வைத்த ஷி பண்டிதர் அவர்களுக்கு எமது வந்தனம் உரியதாகு.

— ர.

அறிவிப்பு.

கடிதர்களின்
அபிப்பிராயங்களுக்கு
அவர்களே பொறுப்பாளிகள்.

திருவாங்கூர் அபிமானி.

திருவாங்கூரைச் சேர்ந்த
நாக்கோவிலில் இருந்து செவ்
வாய்தோறும் வெளிவரும் ஓர்
தமிழ் வாரப் பத்திரிகை.

சந்தா விவரம்.

உள்ளாடு ரூபா 2
வெள்ளாடு ரூபா 3

விலாசம்.—

மாணேஜர்

“திருவாங்கூர் அபிமானி”
நாகர்கோயில்.

திருவாசக உண்மை.

யாழ்ப்பாணம், தென்கோவை
தமிழ்ப்பண்டிதர்
ஸ்ரீமான், ச. கந்தையபிள்ளை
(வித்தகம் பேராசிரியர்)
அவர்களால் எழுதப்பட்டது.

கடவுள் தமது அருமைத் திருக்
காரத்தால் எழுதி அகில சீவர்கள் உய்
யும் பொருட்டு உதவி யருளியதும்,
மரணிக்கவாசகர் அருளிச் செய்ததும்
தெய்வத் தமிழ் வேதமுழாகிய திரு
வாசகத்தின் உண்மைக் கருத்துக்களை
நன்கு விளக்கி வசன நடையில் எழு
தப்பட்டது.

வேண்டுவோர் 0-2-9 அனு தபால்
முத்திரை அனுப்பிப் பெற்றுக் கொள்
ள்ளாம்.

நந்தி வெளியீட்டு மன்றம்.

புதுவை.

இந்தியத் தாய்

மதுரையிலிருந்து தங்கட்கிழமை தோறும் வெளிவரும் ஓர் தழிழ்
வாரப் பத்திரிகை.

சந்தா விவரம்.

உள்ளாட்டிற்கு ரூ. 2

வெள்ளாட்டிற்கு ரூ. 3

உங்கள் வியாபாரம் விருத்தியடைய வேண்டுமோனால் “இந்தியத்
தாய்” பத்திரிகையில் விளம்பரம் சேய்யுங்கள். மூழு விவரங்களு
க்கு எழுதுக.

“இந்தியத் தாய்” ஆபீஸ் மதுரை.

இனம்!

இனம்!!

சத்த சாதகம்

“வித்தகம்”

சந்தா விவரம்.

உள்ளாட்டிற்கு முன் பணம் ரூ. 3-0-0
வெள்ளாட்டிற்கு „ „ ரூ. 4-0-0

வித்தக நிலைபம்,
புதுவை.

“வித்தகம்”

முதல் வருட சஞ்சிகைகள்
புத்தகமாக கட்டப்பட்டன.

முதுகில் தோல்—கலிக்கோ
ரூ. 4-0-0

மூழு கலிகோ ரூ. 3-12-0

முதுகில் கலிகோ—மார்பில் தாள்
ரூ. 3-8-0

(தபால் செலவு பிரத்தியேகம்)

“வித்தகம்” ஆபீஸ்,

புதுவை.

நந்தி வெளியீட்டு மன்றம்.

புதுவை.

LATEST PUBLICATIONS

PHILOSOPHY

“A Preface to the Brahma-Sutras”

The Wedantha is essentially a book of Synthesis. The fundamental excellence of Its synthesis lies in Its High Plane of Experience, in Its large outlook about things; in Its deep and most impartial thought, as well as, in Its most generous and sympathetic treatment of all, even the opposite schools and systems.” (Page 6 and 7 of the book.) PRICE As. 12.

DEVOTION.

“Krishna-Karnamritam”

“There is no doubt that these songs, originally composed in sanskrit by the poet Lilasuka have for generations swayed the hearts of the Lord’s Bhaktas.

.... (Here) “The individual soul in its age-long quest for the realisation of its oneness with the universal soul thinks and prays to God in terms of the noblest of all emotions—love.

.... “The English rendering herewith presented makes a laudable attempt to bring out the beautiful spirit of the original in all its sweetness.” PRICE. As. 12.

The Hindu, 26 March 1935.

YOGAH.

“Towards Transcendence”

“The book speaks of undiscovered possibilities hidden in the deeper reaches of the mind which could be brought into the conscious plane by a process of Transcendence of the various lower planes by which man becomes the superman possessed of great psychic powers, and later emerges with a still higher order of consciousness, as a Divine Personality.” PRICE As. 12.

Vedanta Kesari, April 1935

NANDHI PUBLISHING HOUSE

PONDICHERRY.

BOOKS BY SRI AUROBINDO

	RS. AS.
Essays on the Gita
First Series	5 0
Second Series	7 8
Isha Upanishad	1 8
Ideal and Progress	1 0
The Superman	0 6
Evolution	0 8
Thought and Glimpses	0 9
A System of National Education	1 0
The ideal of the Karmayogin	1 12
War and Self-Determination	2 0
The Renaissance in India	1 12
The Brain of India	0 6
The National Value of Art	0 8
Uttarapara Speech	0 4
Kalidasa	1 0
Yogic Sadhan	1 0
The Yoga and its object	0 12
The Mother	1 0
The Riddle of this World	2 0
The Teaching and the Asram of Sri Aurobindo	0 10
Songs to Myrtle	1 4
Baji Prabhu	0 10
Six Poems of Sri Aurobindo	1 4
Lights on Yoga	1 4

NANDHI
PUBLISHING HOUSE

PONDICHERRY